

MODLITEWNIK

do Dzieciątka Jezus

*Nowenny
Litanie
Modlitwy*

Flos Carmeli

Poznań 2010

© Copyright by FLOS CARMELI, 2010 – wydanie 1

Redakcja

Krzysztof Piskorz OCD

Na okładce

Wizerunek Praskiego Dzieciątka – najslynniejsze przedstawienie Bożej Dzieciny – stał się przedmiotem powszechnego kultu. Jego liczne kopie znane są na całym świecie.

Imprimi potest

Roman Jan Hernoga OCD, Prowincjał

Warszawa, dn. 4.12.2010 r., L. dz. 232/P/2010

Imprimatur

Bp Marek Jędraszewski, Wikariusz Generalny

Poznań, dn. 20.12.2010 r., N. 6982/2010

Nihil obstat

Ks. Kan. dr Michał Tschuschke, Cenzor

Poznań, dn. 18.12.2010 r.

Wydawca

FLOS CARMELI

Wydawnictwo Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych
ul. Działowa 25, 61-747 Poznań

tel.: 61 856-08-34; e-mail: wydawnictwo@floscarmeli.pl

www.floscarmeli.pl

ISBN 978-83-61727-93-4

*Pójdźcie do żłóbka, a Dzieciątko Boże
łaskami swoimi wierność waszą hojnie nagrodzi.
Pójdźcie do żłóbka, serca smutkiem uciśnione,
Dzieciątko Jezus przywróci wam „radość
zbawienia” i napełni was pociechą.
Pójdźcie do żłóbka, ubodzy i prostaczkowie;
oto was przed innymi, Dzieciątko Jezus
wzywa ku Sobie.
Pójdźcie do żłóbka, dzieci.
Serce Dzieciątka Jezus tak bardzo was kocha.
Pójdźcie się z Nim bawić,
jak z braciszkiem waszym.
Oddajcie Mu wasze serca niewinne,
aby w nich zakrólował Pan Jezus,
aby je ustrzegł od zepsucia świata.
Pójdźcie wszyscy do żłóbka, do biednej stajenki,
gdzie na garstce siana spoczywa Dzieciątko.
Pójdźmy i pokłońmy się wesoło;
w Nim skarby nasze, w Nim wesele i szczęście,
w Nim na wieki zbawienie znajdziemy.*

Jan Paweł II

MAŁY KRÓL
PRASKIE DZIECIĄTKO JEZUS

Od niepamiętnych czasów¹ Sprawiedliwi ze Starego Testamentu z niecierpliwością oczekiwali na przyjście obiecanego Mesjasza. Siedem wieków przed przyjściem na świat Boskiego Zbawiciela prorok Izajasz ogłosił, że narodzi się On z Dziewicy.

W pierwszych wiekach ery chrześcijańskiej wielu świętych poruszało temat Bożej Dzieciny i Jej narodzin, szczególnie Papież św. Leon Wielki. Chwalebne rozpowszechnienie tego kultu przypada na czasy średniowiecza. Wielki św. Franciszek z Asyżu, rozmyślając ze wzruszeniem nad tym, jak Bóg stał się kruchą i bezbronną dzieciną złożoną w żłóbku, zbudował pierwszą szopkę świata, mającą przedstawiać to Boskie misterium.

Z kolei w Hiszpanii, w czasach kontrreformacji rozpowszechnił się sposób przedstawiania Bożej Dzieciny stojącej.

Wielka św. Teresa z Avila wprowadziła ten kult w swoich klasztorach, skąd rozprzestrzenił się on na całą Hiszpanię, a następnie na cały świat.

Ferdynand Magellan, żeglarz z epoki wielkich odkryć geograficznych, w czasie odkrycia Filipin miał przy sobie jedną z tych figurek Dzieciątka

¹ Artykuł zaczerpnięty z czasopisma „Przymierze z Maryją” nr 7 (listopad/grudzień 2002).

Jezus i pozostawił ją na wyspie Cebu, gdzie do dzisiaj otoczona jest kultem.

Karmelitanka Bosa: powierniczka Bożej Dzieciny

To córce św. Teresy przypadł zaszczyt stania się powierniczką Dzieciątka Jezus i propagatorką Jego kultu. Chodzi tu o siostrę Małgorzatę od Najświętszego Sakramentu (1619-1648), karmelitankę bosą z klasztoru w Beaune we Francji, która otrzymała szczególną misję czczenia i rozpowszechniania kultu Boskiego Dzieciństwa Naszego Pana Jezusa Chrystusa.

„Wybrałem Ciebie, abyś czciła i uczyniła dostrzegalnym w tobie moje dzieciństwo i moją niewinność, gdy leżałem w żłóbku” – powiedziała jej pewnego dnia Boża Dziecina, gdy zakonnica modliła się przed Jej figurką, istniejącą po dziś dzień w klasztorze i znaną jako Król Chwały.

Siostra Małgorzata założyła Rodzinę Dzieciątka Jezus, zapraszając wszystkich, którzy tego zapragną, do uroczystego obchodzenia 25 dnia każdego miesiąca na pamiątkę Bożego Narodzenia oraz do odmawiania Koronki do Dzieciątka Jezus. Ten sposób modlitwy objawił siostrze Małgorzacie od Najświętszego Sakramentu sam Bóg, obiecując

„szczególne łaski” tym, którzy będą tę koronkę odmawiać.

Dwa wieki później inna karmelitanka, św. Teresa od Dzieciątka Jezus, uczciła w szczególny sposób Bożą Dziecinę, nie tylko wybierając takie imię zakonne, ale wchodząc na drogę „Duchowego Dzieciństwa”.

Praski Cud: Mały Król

W Pradze, stolicy obecnej Republiki Czeskiej, znajduje się kościół Maryi Panny Zwycięskiej, pierwsze w tym mieście sanktuarium barokowe, wzniesione w latach 1613-1644. Kościół należy do karmelitów bosych, a przechowywana jest tam wielka duma Pragi – zachwycająca figurka Małego Króla, jak nazywane jest Praskie Dzieciątko Jezus.

Korzenie opatrnościowego kultu

W XVII wieku bł. Dominik od Jezusa i Maryi, generał zakonu karmelitów bosych, zasłynął odważną postawą, zagrzewając wojska katolickie cesarza Niemiec do zwycięstwa nad księciem elektorem Palatynatu, kalwinistą Fryderykiem. Na znak wdzięczności za postawę ojca Dominika, cesarz Fryderyk II sprowadził do Pragi karmelitów i podarował im

kościół Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej, na cześć zwycięstwa danego wojskom katolickim przez Matkę Bożą w tej bitwie.

W roku 1628 o. Jan Ludwik od Wniebowstąpienia, wówczas przeor karmelitów bosych Pragi, powiedział swoim podwładnym, że usłyszał wewnętrzny głos, mówiący mu, aby zakonnicy czcili w szczególny sposób Bożą Dzieciątkę, która będzie chronić całą zakonną wspólnotę, i aby nowicjusze brali przykład z Dzieciątka, by stawali się tak niewinnymi i maluczkimi na drodze do Królestwa Bożego.

Prawie w tym samym czasie Opatrzność natchnęła księżniczkę Polyxenę z rodu Lobkowiców, aby podarowała klasztorowi woskową figurkę Dzieciątka Jezus, która znajdowała się w jej posiadaniu. Pan Jezus przedstawiony był w postawie stojącej, odziany w szaty królewskie, z jabłkiem królewskim w lewej ręce. Jego prawa ręka uniesiona była w geście błogosławieństwa.

Wręczając przeorowi figurkę, księżniczka powiedziała: „Drogi Ojczy, ofiarowuję wam tę figurkę, którą nade wszystko kocham. Czycicie Dzieciątko Jezus i bądźcie pewni, że dopóki będziecie oddawać Mu cześć, niczego Wam nie zabraknie”. Ojciec Jan Ludwik podziękował za prezent, który

w tak cudowny sposób spełnił jego pragnienie, i nakazał, aby umieszczono figurkę w ołtarzu oratorium nowicjuszy.

Po pewnym okresie pomyślności Pragi, karmelici bosci znaleźli się w prawie całkowitej nędzy. Przeor i jego zakonnicy zwracali się do Dzieciątka Jezus, prosząc Je o pomoc i łaskę. I oto cesarz Ferdynand II, król Czech i Węgier, przyznał im część swoich wpływów finansowych oraz coroczną pomoc w wysokości tysiąca florenów.

Ojciec Cyryl: cudownie uzdrowiony apostoł Dzieciątka Jezus

Ojciec Cyryl od Matki Bożej, po opuszczeniu złagodzonej gałęzi zakonu karmelitańskiego, wstąpił do odłamu karmelitów objętego reformą św. Teresy z Ávila. Jednak zamiast odnaleźć spokój, którego tak bardzo pragnął, czuł się jak potępieniec i cierpiał piekielne udręki. Przeor, widząc go załamany, zapytał o przyczynę tego stanu.

Ojciec Cyryl otworzył przed nim serce, opowiadając o wszystkich swoich cierpieniach. „Teraz, gdy zbliża się Boże Narodzenie, padnij do stóp Bożej Dzieciny i wyznaj Jej wszystkie swoje winy” – poradził mu przeor.

Idąc za tą radą, Cyryl zwrócił się do figurki Dzieciątka Jezus: „Kochane Dzieciątko, spójrz na moje łzy! Padam do Twych stóp, miej nade mną litość!” W tej samej chwili poczuł, że coś w rodzaju promienia światła przenika do jego duszy, wyznaczając wszystkie jego udreki, wątpliwości i cierpienia.

Wzruszony i przepelniony wdzięcznością ojciec Cyryl stał się prawdziwym apostołem Bożej Dzieciny.

Świętokradczy atak protestantów

W listopadzie 1631 r., podczas dalszych zmagañ wojny trzydziestoletniej, protestanci przegrupowali swoje siły i pod dowództwem księcia elektora Saksonii ponownie oblegli Pragę.

Ojciec Jan Maria, kierując się roztropnością, wysłał swoich braci do Monachium, a sam pozostał w mieście, aby pilnować klasztoru. Do pomocy miał tylko jednego zakonnika.

Praga skapitulowała. Protestancy żołnierze wtargnęli do kościołów, profanując i niszcząc obiekty katolickiego kultu. Uwięzili dwóch karmelitów i rozpoczęli grabież klasztoru. Widząc w oratorium nowicjuszy figurkę Dzieciątka Jezus, zaczęli wyśmiewać się i drwić z niej. Jeden z żołnierzy odra- bał szpadą rączki, a następnie wrzucił okaleczoną

figurkę na górę gruzu, w którą został zamieniony ołtarz. Tam pozostało zapomniane Dzieciątko Jezus.

Po podpisaniu pokoju w 1634 r. karmelici mogli powrócić do swojego klasztoru. Ojciec Cyryl nie powrócił wraz z zakonnikami i wszyscy zapomnieli o figurce Bożej Dzieciny. Trzy lata później, kiedy ojciec Cyryl wrócił, natychmiast spostrzegł brak figurki. Usilnie jej szukał, ale na próżno.

Tymczasem pokój nie trwał długo. Szwedzi, zrywając traktaty, kolejny raz otoczyli Pragę, pałac po drodze zamki i wioski.

Przeor polecił zakonnikom, aby się modlili, ponieważ tym razem jedynie modlitwa mogła ich ocalić. Wówczas o. Cyryl zaproponował, aby polecili się Małemu Królowi i ponownie zaczął szukać figurki. Po wielu trudach znalazł ją w końcu za ołtarzem, pokrytą kurzem i brudem. Uradowany, zaniósł ją do przeora. Przed okaleczonym wizerunkiem bracia modlili się żarliwie o ocalenie miasta. Szwedzi odstąpili od oblężenia...

Cudowne odnowienie figurki

Pewnego dnia o. Cyryl modlił się przed Dzieciątkiem Jezus, prosząc o łaski dla wspólnoty, gdy nagle Boża Dziecina powiedziała do niego smutnym głosem: „Ulitujcie się nade mną, a ja zlituję się nad

wami. Przywróćcie mi ręce, które odcięli mi here-
tycy. Im bardziej będziecie mnie czcić, tym bardziej
będę obdarzać was łaskami”.

Zakonnik czym prędzej pospieszył do przeora,
aby opowiedzieć mu o tym wydarzeniu. Lecz jak
się zdaje, ten nie bardzo chciał mu wierzyć. A z po-
wodu biedy, w jakiej znajdował się klasztor, po-
wiedział, że trzeba z tym poczekać na lepsze dni.

Głęboko zasmucony o. Cyryl poprosił Boga,
aby dał mu środki na odnowienie figurki i wówczas
pomoc nadeszła niespodziewanie. Pewien cudzo-
ziemski szlachcic wręczył mu jałmużnę w wyso-
kości 100 florenów.

Ojciec poszedł do przeora i wręczając mu pie-
niądze, poprosił o jednego przynajmniej florena
na konserwację figurki. Jednak przeor stwierdził,
że sprawa ta nie jest aż tak pilna i może pocze-
kać. A co gorsze, polecił o. Cyrylowi, aby wy-
niósł figurkę z oratorium i zabrał ją do swojej celi
aż do czasu odnowienia.

Wówczas ojcu Cyrylowi ukazała się Matka Boża
i powiedziała, że Dzieciątko Jezus powinno zostać
jak najszybciej odnowione, wystawione i czczone
przez wiernych w kaplicy specjalnie Mu poświę-
conej.

Sprzyjająca okoliczność nadarzyła się niedługo potem, po wybraniu nowego przeora. Pewna nieznajoma zapukała do furty klasztornej i wręczyła o. Cyryłowi znaczny datek. Tymczasem przeor dał mu zaledwie pół florena na konserwację. Do tego jednak wkrótce doszedł inny hojny datek, pochodzący od Daniela Wolfa, urzędnika dworskiego, który chciał się tak odwdziżyć Dzieciątku za otrzymane łaski.

Figurka została odnowiona oraz umieszczona w kryształowej urnie blisko zakrystii. Spełniło się w ten sposób życzenie Matki Bożej wypowiedziane do ojca Cyryła, aby Dzieciątko wystawione zostało na widok publiczny i aby oddawano Mu należną cześć.

Cudowne uzdrowienie i wzrost kultu

Pewnego dnia roku 1639 do ojca Cyryła, uważanego już wówczas przez wielu za świętego, zwrócił się hrabia Kolowratu Henryk Liebsteinski, którego żona była ciężko chora. Hrabia poprosił karmelitę, aby zaniósł wizerunek Dzieciątka Jezus do wezłównia chorej, dodając, że jest ona kuzynką księżniczki Polyxeny, tej samej, która podarowała figurkę klasztorowi.

Ojciec Cyryl nie mógł odmówić takiej prośbie. Gdy przyszli do pokoju, w którym znajdowała się konająca, mąż powiedział do niej: „Ukochana, otwórz oczy. Spójrz, masz przed sobą Dzieciątko Jezus, które Cię uzdrowi”. Z wielkim trudem chora otworzyła oczy, jej oblicze rozpogodziło się i wykrzyknęła: „O, Dzieciątko jest tutaj, w moim pokoju!”. I wyciągnęła ręce, aby ucałować figurkę.

Radość z cudownego uzdrowienia stała się powszechna. Wkrótce po tym, hrabina udała się do klasztoru i ofiarowała Dzieciątku złotą koronę i inne cenne przedmioty na znak wielkiej wdzięczności. Po dokonanych cudzie sława Dzieciątka odbiła się szerokim echem nie tylko na dworze, lecz w całym mieście i okolicy.

Liczne ofiary, którymi wierni wyrażali swoją wdzięczność za łaski otrzymane od Dzieciątka, umożliwiły zbudowanie kaplicy przeznaczonej specjalnie na cudowny wizerunek.

Nowe trudności, ostateczny ołtarz

W 1648 r. protestanckie wojska szwedzkie ponownie najechały miasto i przekształciły karmelitański klasztor w szpital polowy. Sam dowódca najeźdźców, generał Konigsmark, upadł na kolana przed cudowną figurką, mówiąc: „O, Dzieciątko Jezus!

Nie jestem katolikiem, ale ja również wierzę w Twoje Dzieciństwo i jestem pod wrażeniem wiary Twoich wyznawców i cudów, które dla nich czynisz. Obiecuję Ci, że jak tylko to będzie możliwe, każę wojsku opuścić klasztor”.

Niewiele później Szwedzi odstąpili od oblężenia Pragi, a wszyscy przypisali wyzwolenie miasta opiece Małego Króla.

Potwierdzenie i rozpowszechnianie się kultu

Kiedy życie w Pradze wróciło już do normalności, przybył do miasta w 1651 r. generał karmelitów, ojciec Franciszek od Najświętszego Sakramentu, który zaaprobował kult Bożej Dzieciny, zalecając ponadto braciom, aby go rozpowszechniali na inne klasztory austriackie i pośród wiernych.

W 1655 r. cudowna figurka została umieszczona we wspaniałym ołtarzu w kościele Maryi Panny Zwycięskiej i uroczyście ukoronowana przez Arcybiskupa Pragi José de Corti.

W 1675 r., w wieku 85 lat, ojciec Cyryl od Matki Bożej oddał swą duszę Panu, umierając w opinii świętości.

Kult na Arenzano

W 1895 r. karmelici z Mediolanu poprosili kardynała Ferrariego o pozwolenie na wprowadzenie kultu Praskiego Dzieciątka Jezus w swoim kościele Bożego Ciała. Kardynał nie tylko zezwolił na intronizację, ale sam ją przeprowadził w obecności 3 tysięcy wiernych.

W roku 1902 markiza Delfina Gavotti z Savony ofiarowała braciom figurkę Dzieciątka, będącą wierną kopią praskiej figurki. Ogromny napływ wiernych do ołtarza Bożej Dzieciny skłonił zakonników do wybudowania sanktuarium poświęconego specjalnie Dzieciątku Jezus.

7 września 1924 r. Jego Świątobliwość papież Pius XI wysłał kardynała Merry del Val, aby uroczystie ukoronował święty wizerunek. W ten sposób kult Praskiego Dzieciątka Jezus został oficjalnie uznany przez Kościół.

*Słowo ciałem się stało
i zamieszkało między nami.
Byście na to Słowo klękali,
byście piękności i tajemnice ludzkości
Jego podziwiali,
byście wyniszczenie Jego naśladowali.*

Sługa Boży o. Anzelm Gądek OCD

Spis treści

Mały Król. Praskie Dzieciątko Jezus	5
Nowenny do Dzieciątka Jezus	19
Nowenna I.....	20
Nowenna II.....	30
Nowenna III	35
Nowenna IV.	48
Nowenna V	60
Nowenna VI.....	71
Nowenna VII.....	74
Litanie do Dzieciątka Jezus	77
Litania I	78
Litania II.....	80
Litania III.....	83
Litania IV	86
Litania V.....	88
Litania do Najświętszej Duszy Dzieciątka Jezus	93
Droga Betlejemka.....	97
Koronka do Dzieciątka Jezus	111
Modlitwy do Dzieciątka Jezus	119
Bractwo Praskiego Dzieciątka.....	133
Duchowa adopcja dziecka poczętego	141